

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας φε τὸ κατ'ἐσχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπερβάς, καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμανικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως φε ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:

Ετησίαι. δρ. 8,—
Εξαμήνιος. » 4,50
Τριμήνιος. » 2,50

Ἐξωτερικοῦ:

Ἐτησίαι. φρ. 10,—
Εξαμήνιος. » 5,50
Τριμήνιος. » 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20.

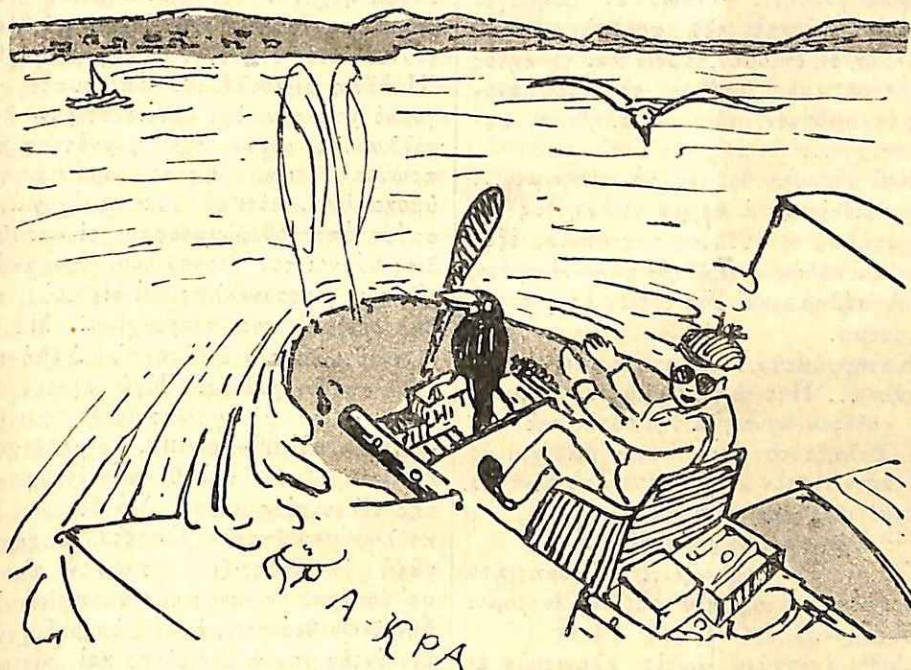
Διὰ τῶν Πρακτικῶν, Ἐσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἑκάστον λελ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐρυπιδίου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 18ος

Ἐν Ἀθήναις, 14 Μαΐου 1911

Ἔτος 33ον.—Ἀριθ. 24

ΑΙ ΠΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΡΑ-ΚΡΑ

[Ἀεροναυτικὸν μυθιστόρημα ὑπὸ
Lucien de Grilly]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ' (Συνέχεια)

Περίληψις τῶν προηγουμένων:—Ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, ὁ μικρὸς ἀεροπόρος, Λουκιανὸς θὰ διασχίσῃ πάλιν ἐναερίως τὴν Μεσόγειον διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Γαλλίαν. Εἰς τὴν παραλίαν τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐτοιμάζει τὸ ἀεροπλάνον του «Κρά-Κρά» πρὸς ἀναχώρησιν. Ἀπειροὺν πλήθος ἔχει συρρέουσιν διὰ νὰ ἰδῇ τὴν θαυμασίαν του πτήσιν. Ἡ διήγησις τοῦ Λουκιανοῦ διεκόπη ἐκεῖ ὅπου μᾶς ἔλεγεν, ὅτι εἶχεν αὐξήσῃ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ μονοπλάνου του μὲ κατὰ καλὸν παμπαν, ποῦ τοῦ εἶχε χάρισῃ ὁ φίλος του Μπαταμποῦ. Ἀραμπᾶ. Τώρα ἐξακολουθεῖ:

Ἐπὶ τοῦ ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου, τὸ ὁποῖον μᾶς μετέφερεν ἀπὸ τὸ Καρτούμ, ἐτροποποίησα τὰς πτέρυγας τοῦ «Κρά-Κρά». Αἱ πτέρυγες αὗται ἦσαν τριγωνικαὶ ἐξ αἰτίας τῶν πτερῶν τοῦ μύλου, τὰ ὅποια ἐχρησίμευαν ὡς σκελετός. Εἰς κάθε ἄκρον ἐτοποθέτησα ἡμικυκλικῶς ἀπὸ ἑνὰ παμ-

ποῦ, τὸ ὁποῖον ἐκάλυψα στερεῶς μὲ καραβόπανον. Χονδρὸν σύρμα συνέδεε τὰς δύο πτέρυγας ἄνωθεν τοῦ ἐδωλίου μου, ἤρκει δὲ νὰ στηρίξω τὸν ὦμον ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ, δεξιᾷ ἢ ἀριστερᾷ, διὰ νὰ δώσω εἰς τὰς πτέρυγας μου τὴν θέσιν ποῦ ἤθελα.

Ὁ Κρά-Κρά, πάντοτε εὐχάρως τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεως, ἐπιγύριζε μὲ μικρὰ πηδήματα τὸ μονοπλάνον, ὡς διὰ νὰ κρατῇ εἰς εὐλαβὴ ἀπόστασιν τὸ πλῆθος. Ἡ καλὴ μου Βαβέτα, ἄφοβη ὅλως διόλου, εἶχεν ἐγκαθιδρυθῇ εἰς τὴν πολυθρόναν τῆς κ' ἐγκαλοῦσεν ἐπιχαρίτως. Ἐγὼ ἠγαγκάσθην νὰ τοποθετήσω ἐπὶ τοῦ ἐδωλίου μου τὸ δέρμα τοῦ κροκοδείλου μας. Ἦτο τελείως ἀπεξηραμένον, ἡ δὲ κεφαλὴ του, ἀπείρακτῃ, ἐφαίνετο σαν ζωντανή.

Ἔθεσα εἰς κίνησιν τὴν μηχανήν μου, ὁ κρότος τῆς ὁποίας ἔκαμε τὸ πλῆθος νὰ ὀπισθοχωρήσῃ. Ἐτρέξαμεν πρῶτα ἐπὶ τῆς ἄμμου καὶ ἔπειτα ἀνυψώθημεν εἰκοσι μέτρα ὑπεράνω τοῦ ἐδάφους. Οὐ-

ρανομήκεις ζητωκραυγαὶ καὶ ἐπευφημαὶ ἐχαιρέτισαν τὴν ἀνάβασιν, καὶ ὁ ὄρμαγδὸς ἐκείνος, ὁ ὁποῖος ἤρχετο ἀπὸ κάτω, θὰ ἔλεγε, ὅτι μᾶς ἐσπρωγνε περισσότερον πρὸς τὸν οὐρανόν.

Μετ' ὀλίγον εὕρισκόμεθα ἄνωθεν τῶν πρῶτων κυμάτων, ἄνωθεν τῆς θαλάσσης. Ἦτο ἡ δεκάτη πρωϊνὴ. Ὁ οὐρανὸς ἐξετείνετο κυανοπράσινος, ἀπεριγράπτως ἱλαρός. Ἀμέρητοι γλάροι μᾶς ἠκολούθουν ἐν πομπῇ, ὡς ἄραβες ἱππεῖς, λευκοφόροι, περιτοχιζόντες τὴν ἄμμοσαν ἐνὸς διοικητοῦ ἢ στρατηγοῦ. Ἀ, τί συγκινήσεις, τί μέθη, νὰ ἐκκινή κανεὶς τόσον μεγαλοπρεπῶς διὰ τὴν πατρίδα του, διὰ τὸ πατρικόν του σπίτι, ὅπου οἱ γονεῖς του θὰ τὸν δεχθῶν μὲ τόσην χαράν, ὥστε θὰ λησμονήσουν ὅλας τὰς ἀγωνίας!.. Τὰ μάτια μου ἦσαν δακρυσμένα.

Γρήγορα ὅμως ἐφρόντισα νὰ τὰ σκουπίσω, διὰ νὰ βλέπω καθαρὰ καὶ νὰ διευθύνω μὲ φρόνησιν τὸ ἐναερίον ταξεῖδι. Βοηθούμενος ὑπὸ τῆς πυξίδος καὶ τῶν κινήματων τοῦ Κρά-Κρά, ὁ ὁποῖος ἐξ ἐνστικτοῦ ἀνέλαβε τὴν θέσιν τοῦ πιλότου πλησίον τοῦ κινήτηρος, εὕρισκα εὐκολὰ τὸν δρόμον. Θὰ ἐπιστρέψαμεν καὶ πάλιν διὰ τῆς Ἰταλίας καὶ θὰ διεσχίζαμεν τὰς Ἀλπεῖς.

Ἀλλ' ἔπρεπε πρῶτα νὰ περάσωμεν τὴν Μεσόγειον... καὶ ὅταν ἤλθην ἡ νύξ

καὶ μᾶς εὗρεν ἀναμέσον οὐρανοῦ καὶ θαλάσσης, ἠγαγκάσθην νὰ ἐπικαλεσθῶ ὀλὴν μου τὴν θείαν, διὰ νὰ μὴ φοβηθῶ. Εἰς τοιαύτας περιστάσεις, πιστεύσατέ με, ὁ καλλίτερος τρόπος διὰ νάντηξ

κανείς εις τὸν ἐκνευρισμόν, εἶνε νὰ τρώγῃ. Ἐδειπνήσαμεν, ἡ Βαβέτα, ὁ Κρᾶ-Κρᾶ καὶ ἐγώ, μὲ ἀρκετὴν ὀρεξιν. Ἐπειτα, ἀφ' οὗ δια τῆς πυξίδος ἐκάνονισα τὴν πορείαν τοῦ ἀεροπλάνου, ἀπεκοιμήθην...

Διανυκτερεύοντες ὡς ἐπὶ αἰώρας, ἡμῶν-ρεσα νὰ κοιμηθῶ ὡς τὸ πρῶτον... Νομίζω μάλιστα ὅτι δὲν ἐξύπνησα παρὰ ἀπὸ ἑνα ἰσχυρὸν κλυδωνισμόν. Τὸ πρῶτόν μου βλέμμα τὸ ἐρρίψα εἰς τὴν πυξίδα. Ὡ, δυστυχία! Ὁ ἀνεμος, ὁ ὁποῖος εἶχε συκωθῇ τὴν νύκτα, μᾶς εἶχεν ἐκτρέψῃ σημαντικῶς ἀπὸ τὸν δρόμον μας. Δὲν εἶχα ὅμως χάριτην, διὰ νὰ ὑπολογίσω τὴν ἀπόστασιν. Ὡς πού ἄρα γὰ μᾶς εἶχε παρασύρῃ; Καὶ ὁλονὲν ὁ ἀνεμος ἐγίνετο ἰσχυρότερος, διὰ νὰ παλαίσω δὲ τώρα ἐναντίον του, ἐπρεπε νὰ δώσω εἰς τὸν κινητήρα τὴν μεγιστέραν του ταχύτητα, ἐξαντλῶν οὕτω μεγίστην ποσότητα βενζίνης.

Ἄ, τί φοβερά ἡμέρα! Δὲν ἤσθανόμην τοὺς βραχίονάς μου ἀπὸ τὴν κόπασιν καὶ τὰ χέρια μου εἶχαν ἀνάψῃ ἀπὸ τὸ συνεχές τράδημα τῶν σχοινίων. Κάτωθεν ἡ θάλασσα ὕψωνε πελώρια μαῦρα κύματα ἀφροστεφανωμένα... Κανὲν πλοῖον εἰς τὸν ὁρίζοντα...

Ἐθεσα πάλιν τὴν πρῶραν πρὸς τὰ βορειοδυτικά, ἀλλὰ δὲν ἐπροχωροῦσαμεν ἀπολύτως κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν... Ὁ ἀνεμος ἐξήκολούθει νὰ μᾶς παρασύρῃ ὅπου ἤθελεν. Ὁ Κρᾶ-Κρᾶ ἐφαίνετο ἐννοῶν ὅλον τὸν κίνδυνον... Μοῦ ἔδειχνε τὰ σπασμένα του πτερὰ ὡς νὰ μὲ ἔλεγε: «Βλέπεις τί ἄσχημα πού ἐκάνετε; Ἄν πέσωμε στὴ θάλασσα, δὲν θὰ μπορέσω νὰ πετάξω... ἀντὶ νὰ ὑπάγω νὰ σᾶς φέρω βοήθειαν, θὰ πνιγῶ... Τίποτε ἄλλο δὲν δείχνει περισσότερο τὴν κακίαν τῶν ἀνθρώπων, παρὰ ἕνα πληγωμένο πουλὶ πού πνίγεται!»

Ἐσυλλογίζομαι: «Τουλάχιστον θὰ μᾶς ἐκδικηθῇ, γιὰτὶ θὰ πνιγῶμε ὅλοι μαζί. Καὶ σὺ δὲν ἐθαίξες γυνεῖς γιὰ νὰ κλαύσουν τὸ θάνατό σου...» Ἄλλ' αἱ σκέψεις αὐταὶ ἦσαν πολὺ θλιβεραὶ... Παρηγόρησα τὸν Κρᾶ-Κρᾶ μ' ἕνα κομματι ὀρνίθου βραστῆς. Καὶ ἐγὼ ἀνέλαβα θάρρος μὲ μισὴμποτίλια σαμπάνιας.

Ἡ γύξ ἦλθεν ἀπότομος, ἐξαφνική, καὶ ἐβυθίσθημεν εἰς τὴν σιάν τῆς χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσωμεν, ὅπως περᾶ κανεὶς ἀπὸ μίαν γῶραν εἰς ἄλλην.

Αἱ μικραὶ φλόγες τοῦ οἰνοπνεύματος πού ἐκαίετο ἀπὸ τὸν κινητήρα, μᾶς ἐκαίον εἰς κάθε κύλινδρον ἀπὸ ἕνα κανόνη... Πρέπει νὰ μᾶς εἶδεν ἕν' ἀτόμολιον διότι ἐσφύριζε... Ἐφώναξα βοήθειαν... Ὁ ἀνεμος παρέσυρε τὴν φωνήν μου... Καὶ ἐξήκολούθησamen τὴν ἀτακτον πτήσιν μας εἰς τὸν μαῦρον οὐρανόν. Τὸ πρῶτ', ὁ ἀνεμος εἶχε πέσῃ, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐπίπτει καὶ ἡμεῖς, διότι ὁ κιν-

ητήρ, πυρακτωθεὶς ἀπὸ τὴν μεγάλην προσπάθειαν, τὴν ὁποίαν τῷ ἐπέβαλλαν ἀπὸ τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεως, ἐλειτούργει πολὺ ἀκανόνιστως. Ἐκύτταξα τὰ δοχεῖα τοῦ οἰνοπνεύματος... Ἀδειανά!... Ἀυτὴν τὴν φορὰν ἦτο τὸ ὁριστικὸν σταμάτισμα. ἦτο ὁ θάνατος.

— Κύτταξε, ἐφώναξεν ἡ Βαβέτα, μὲ ἀπερίγραπτον τρόμον.

Ἐσκυθα. Εἶκοσι μέτρα κάτωθεν μας, ἐν πελώριον κῆτος μᾶς κατεδίωκε, σχεδὸν τὸσον μεγάλο, ὅσον ἡ γάλαῖνα τῆς ὁποίας ὁ σκελετὸς εὐρίσκειται εἰς τὸν ζωολογικὸν κήπον. Πρέπει νὰ μᾶς ἐκυνήγοῦσε πρὸ πολλοῦ διότι ἐφαίνετο μανιῶδες. Καὶ μὲ φοβερά πηδήματα ἐξωρμούσεν ἀπὸ τὴν θάλασσαν, προσπαθοῦν νὰ μᾶς φθάσῃ... Ὅπως ἐν ἀδράργῃ φάρι ἐκπηδᾷ ἀπὸ τὸν ποταμὸν διὰ νὰ συλλάβῃ ἐν ἑντομον, οὕτω καὶ τὸ κῆτος ἤθελε νὰ καταβροχθίσῃ τὸ ἀεροπλάνον μας ἐκλαμβάνον, αὐτὸ ὡς ἀληθινὸν κολεόπτερον...

Καὶ ἐξήκολούθει νὰ πίπτωμεν... Τώρα διέκρινα τὸ δέμα τοῦ κήτους καὶ τὰς στήλας τοῦ ὕδατος τὰς ὁποίας ἐξέφύσα· καὶ καθὼς ἀνεπήδησε πάλιν, ἐστράφη μὲ τὸ πῆδημα καὶ μᾶς ἔδειξε τὸ φοβερόν του στόμα.

Κατηγρόμεθα... ὁ κινητήρ εἶχε σταματήσει... ἦτο τὸ τέλος μας... Μαρμὰ! Μὲ φοβερὴν κτύπημα τῆς οὐρᾶς, τὸ κῆτος ἐπληρῆζε τὸ ἀεροπλάνον μας καὶ τὸ ἐπέταξεν εἰς τὸν ἀέρα πλέον ἀπὸ πενήντα μέτρα ἀπὸ ἐκεῖ ἐξανέπεσε.

— Μπλούμ! θὰ πῆτε βέβαια...

Ὁχι, ὅχι μπλούμ... Κλυδὸν ἦτο μᾶλλον ὁ κρότος τῶν ὁπίων ἐντρομοὶ ἠκούσamen.

Διότι ἐπέσαμεν χωρὶς κλονισμόν ἐπάνω εἰς ἕν εἶδος κλυτσοῦ καὶ ἀμέσως παρεσύρθημεν, ἤρχισamen νὰ τρέχωμεν μὲ ταχύτητα καταπληκτικὴν.

Ὁ «Κρᾶ-Κρᾶ» ὅμως, περιεργον, δὲν ἐβούλιζετο!

Τὸ κῆτος ὅμως δὲν μᾶς κατεβρόχιζε! Μίαν στιγμὴν μόνον μοῦ ἐφάνη ὅτι θὰ βυθισθῶμεν. Αἱ πτέρυγες τοῦ «Κρᾶ-Κρᾶ» ἐχώθησαν δέκα ἐκατοστὰ τοῦ μέτρου εἰς τὴν θάλασσαν... Εὐθὺς ὅμως ἀνέστησαν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν καὶ ἐξήκολούθησamen νὰ τρέχωμεν γρηγορότερα ἀπὸ οἰονδήποτε ἀντιτορπιλικόν!

Ἐνα θαῦμα μᾶς εἶχε σώσῃ: Ὁ «Κρᾶ-Κρᾶ» εἶχε πέσῃ ὁλότιστα ἐπάνω εἰς τὴν ράχιν τοῦ κήτους. Οἱ τροχοὶ μας ὡς ἀγκυραὶ εἶχον εἰσδύσῃ εἰς τὰς σάρκας του. Ὁ κινητήρ καὶ οἱ ἔλικες ἐχώθησαν εἰς τὸν λαιμόν του. Καὶ αἱ δύο μας πτέρυγες, τὰς ὁποίας εὐτυχῶς εἶχαμεν μεγαλῶσῃ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως, ἠμῶν διζαν τὸ τέρας νὰ βυθισθῇ, τὸ ἐκράτουν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος ὡς ζώνη κολυμβητικὴ.

(Ἐπεται συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

“ΦΑ” ΤΗΝ,

Ἐξεκίνησεν ἐκεῖνος ἀπὸ ἕν βουνὸν τῆς Ἀρχαδίας, ὅπου ἐβόσκει τὰ πρόβατά του, καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὸ Ἐυλόκαστρον καὶ τὴν 2αν Ὀκτωβρίου 1896 ὥραν 9ην π. μ. συνηντήθημεν ἀνευ προηγουμένης συνεννόησεως ἐν Ἀθήναις, εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ 1ου Συντάγματος τοῦ Πυροβολικοῦ, δίδοντες τὸν ὄρκον τῆς στρατιωτικῆς ἡμῶν ὑπηρεσίας. «Ὁρκίζομαι... νὰ γύσω ὑπὲρ τῆς σημαίας τῆς πατρίδος μου τὸ αἷμά μου μέχρι τελευταίας ρανίδος.» Ἀδιάρκον, ἂν δὲν ἐγύσαμεν οὔτε μίαν ρανίδα. Ἐκεῖνος ἔφερον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του τὸ φυσικὸν κάλυμμα τῶν τριχῶν, αἱ ὁποῖαι ἤρχοντο εἰς ἐπικουινωίαν μετὰ τοῦ ὕδατος μόνον ὅταν ἔδρεχε. Μετὰ τοῦ σάπωνος δὲν εἶχεν ἀκόμη γνωρισθῇ. Ἡ ἄλλη περιβολὴ του ἀπέκρυπτε τὴν γυμνότητά του ὅχι περισσότερο ἢ τὰ φύλλα τῆς συκῆς τὴν γυμνότητα τῶν πρωτοπλαστών. Ἐφρε τεμνάχια τινα ὑποκαμίσει, διότι τὰ ἄλλα τὰ εἶχον ἀποσπάσῃ ἀπὸ τοῦ σώματός του οἱ ἀκανθῶδεις θάμνοι τοῦ βουνοῦ του, παρακάτω εἶδος τι φουστανέλλας καὶ εἰς τοὺς πόδας λείψανά τινα τσαρουχιῶν. Μὲ τὴν ιδέαν ὅτι θὰ τὸν ἐνδύσῃ τὸ Δημόσιον, ἦλθε σχεδὸν γυμνός. Ἐγὼ ἔφερον φάθινον πέλον με χρωματιστὴν ταινίαν, κολλάρα aller-retour, λαιμοδέτην... δὲν ἐνθυμούμαι, καὶ θερμὴν ἐνδυμασίαν τῆς τελευταίας μόδας. Διὰ δὲ τῶν δακτύλων μου ἐπαίζον ἐλαφρὸν μπαστούνι, ὑποτονθορίζων ἀσμάτιον κλαπὲν ἀφ' ἐσπέρας ἐν τινος τῶν ὑπαίθριον Ἀθηναϊκῶν θεάτρων, ὁσάντις ὑπερεξεγείλει ἐν τῷ μου ἡ ζωηρότης καὶ αἰσιοδοξία εἰκοσαετοῦς νεανίου. Μετὰ τὴν ὁρκομωσίαν μᾶς ἐνέγραψαν εἰς τὸ μητρώον τοῦ Συντάγματος ἐμὲ μὲν ὑπὸ τὸν αὐ-ξοντα ἀριθμὸν 1865, ἐκεῖνον δὲ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 1866. Μετὰ ταῦτα ὁ δεκανεὺς μᾶς ὠδήγησεν ἀνὰ δύο εἰς τὸ λουτρόν, ὅπου ἀπεπλύναμεν τὴν ἐλευθεραν ζωὴν τοῦ πολίτου καὶ εἰσέλθομεν εἰς τὴν χαλυβδίνην ζωὴν τοῦ στρατιώτου. Ἡ ἀκομψος δὲ καὶ ὁμοιόμορφος στολὴ ὡς ὁδοστρωτὴ ἐξίσωσε τὸν τέως κομψοῦ-μενον νεανίαν πρὸς τὸν ἡμίαινον ποιμένα. Ὁ Παναγόπουλος καὶ ὁ Κάβουρας — διότι οὕτως ὠνομάζετο ἐκεῖνος — μετεβλήθησαν εἰς δύο ἀριθμούς. Καὶ ἐντὶ πρὶν πολὺ θὰ μοῦ ἐκακοφαίνετο, ἐάν δὲν μὲ ἔλεγε «κύριε Παναγόπουλε» ἕκτοτε, ὅταν μὲ προσεφώνει «ρε σὺ Παναγόπουλε» εὐρίσκον τὸ πρᾶγμα φυσικώτατον.

Βαρεῖα ἐφαίνετο ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία καὶ εἰς ἐμὲ συνεισισμένον εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῶν δρόμων, καὶ εἰς τὸν Κάβουραν συνεισισμένον εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ βουνοῦ. Ἡ χαλυβδίνη ὁμως γείρ

τοῦ Νόμου ἐκράτει ἀμφοτέρους ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ λαίμου ἐντὸς τοῦ στρατιώ-νος. Ἀδύνατον νὰ διαφύγῃ κανεὶς πρὲς νὰ ὑπομένῃ καὶ πρὸ παντὸς νὰ ὑπακούῃ.

Καὶ ἐμὲ μὲν ἐνεθάρρυνε καὶ παρηγόρει ἡ ιδέα, ὅτι ἐκπληρῶ τὸ ὕψιστον τῶν πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντων, τὸν δὲ Κάβουραν τὸ καλὸν φαγητὸν τοῦ στρατοῦ καὶ πρὸ παντὸς τὸ καλὸ ψωμί. Μὴ ἐκπληττεσθε, μικροὶ μου ἀναγνώσταί, ὅτι τὸσον μικρὸν πρᾶγμα, τὸ ψωμί, ἀντε-σθᾷμιζεν ἐν αὐτῷ τὰς κακουχίας καὶ τὸν περιορισμὸν τῆς στρατιωτικῆς ζωῆς. Σχεφθήτε πρῶτον ὅτι τὸ ψωμί εἶνε ἡ ζῳὴ τῆς τροφῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ δεύ-τερον ὅτι ἂν οἱ ποιμένες πίνουν τὸ καλ-λίτερον γάλα, τρώγουν ὅμως καὶ τὸ χειρότερον ψωμί. Διὰ τοῦτο μὴ σᾶς φανῇ παραδόξον ἂν ὁ νεαρὸς οὗτος ποιμὴν ἦτο κατενθουσιασμένος μὲ τὴν κου-ραμίαν. Τὸ δυστύχημα δι' αὐτὸν ἦτο μόνον ὅτι μία κουραμίαν δὲν τὸν ἐφθανε διὰ δύο ἡμέρας, καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν εἶχε πάντοτε σπουδαῖον ἐλειμ-μα, τὸ ὁποῖον ἐφρόντιζε πολὺ ἐπιτηδεύ-μα συμπληρώων ἐκ τῶν σακκιδίων τῶν ἄλλων στρατιωτῶν.

Ἐπειδὴ ἡμεῖς γραμμένοι εἰς τὸ μητρώον ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου. μαζὶ διωριζόμεθα θαλαμοφύλακες, μαζὶ σταυλοφύλακες, μαζὶ ἐπαίρναμεν τὸ συστά-σιον καὶ μαζὶ τὸ ἐτρέφγαμεν. Πρέπει νὰ σᾶς ἐξηγήσω τί εἶνε θαλαμοφύλακες καὶ τί σταυλοφύλακες, διὰ νὰ τὰ γνωρίζετε οἱ στρατιῶται τοῦ μέλλοντος. Θαλαμο-φύλακες, ὡς καὶ ἡ λέξις τὸ δηλοῖ, εἶνε οἱ φύλακες τοῦ θαλάμου δηλ. τῶν προ-μάτων τοῦ θαλάμου, ὅπου διαμένουν οἱ στρατιῶται. Καὶ ὅταν τὴν νύκτα οἱ ἄλλοι κοιμῶνται, οἱ θαλαμοφύλακες φυλάττουν μὲ τὴν σειρὰν. Βέβαιως δὲν εἶνε εὐχάριστον νὰ ἀγρυπνῇ κανεὶς, ὅταν ἀκούῃ τοὺς ἄλλους νὰ ροχαλίζουν, ἀλλὰ τί νὰ γείνη; Ἐκαστος μὲ τὴν σειρὰν του. Σταυλοφύλακες δὲ, οἱ φύλακες τῶν παραγμάτων τοῦ σταύλου. Καὶ ὅπως οἱ θαλαμοφύλακες ἀγρυπνοῦν μὲ τὴν σειρὰν τὴν νύκτα, οὕτω καὶ οἱ σταυλοφύλακες, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἀντὶ ἀνθρώπων προ-σέχουν ζῶα.

Ἐνθυμούμαι, ἦτο μία ἐκ τῶν νυκτῶν ἐκείνων τοῦ Ἰανουαρίου, κατὰ τὰς ὁποίας θεωρεῖται τις εὐτυχὴς εὐρισκόμενος ὑπὸ στέγῃ, ἔστω καὶ ἐντὸς σταύλου. Ἡ βροχὴ ἐπληττε τὰς ὑάλους τῶν παρα-θύρων καὶ ὁ βορρᾶς ἐμυκάτο ὡς θηρίον ἀγρίον πληγωμένον. Ἐφαίνετο ὡς νὰ ὠδύρετο ἡ φύσις διὰ τὴν γυμνότητά της. Ἐγὼ καὶ ὁ Κάβουρας ἡμεῖς σταυλο-φύλακες. Ἀφ' οὗ ἐσκουπίσαμεν τὴν ἐσπέ-ραν τὸν σταῦλον καλὰ καὶ ἐστρώσαμεν παλὺ στρώμα ἀγύρων διὰ νὰ κοιμηθῶν οἱ ἵπποι, συνεφωνήσαμεν νὰ φυλάξῃ αὐ-τὸς πρῶτος καὶ ἔπειτα ἐγώ. ἦτο δευ-

τέρα ἡμέρα τῆς ἀρτοδοσίας καὶ τὰ σακ-κιδία μας ἐλαφρὰ ἐκρέμαντο εἰς τὸν σταῦλον ἀπὸ ἕν καρφίον. Διότι εἰς τὸν στρατιώτην ἐργάζεται περισσότερον ὁ στόμαχος παρὰ ὁ νοῦς καί, κατὰ τὰς μακρὰς ὥρας τῆς ἀγρυπνίας, ἀντὶ νὰ ἀναγινώσκῃ, μασσᾷ κουραμίαν. Ἐγέμισα μὲ ἄχυρον ἕν παχνίον ἐλεύθερον καὶ ἐ-ξηπλώθην ἐπ' αὐτοῦ ὡς μικρὸν παιδίον εἰς τὸ λίκνον του. Πλησίον μου ὁ Κύ-κνος, ἐν ὥρῃ τὸν λευκὸν ἄλογον καὶ ταχὺ ὡς πτηνόν, ἐμάσσα τὸ ἄχυρον φυτῶν ἐ-νίοτε ἰσχυρῶς διὰ τῶν ρωθῶνων του· πάρα πέρα ἡ Μπίλις, μία παχέια καὶ πονηρὰ φοράδα, ἡ ὁποία παρεφύλαττε πότε θὰ περάσῃ ἀπὸ πίσω τῆς στρατιώ-της διὰ νὰ τὸν λακτίσῃ, πάρα πέρα ὁ γέρο Σκουζας καὶ τέλος, εἰς τὸ ἄκρον, ὁ Λέων, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν κακίαν του εὔρε τὴν ἡσυχίαν του. Κανεὶς δὲν ἐτόλμα νὰ τὸν καθάλλῃσῃ καὶ ἐπομένως ἐκά-θητο εἰς μίαν γωνίαν τοῦ σταύλου δε-μένος καὶ ἐπαχύνετο. Ὁφείλω νὰ ὁμολογήσω, ὅτι μόνον αὐτὸ τὸ ἐλάττωμα εἶχε. Κατὰ τὰ ἄλλα ἦτο ἡμερώτατος.

Βυθισμένοι εἰς γλυκὺν ὕπνον, τὸν ὁ-ποῖον μόνον ὁ γαστρός καὶ ὁ στρατιώτης γνωρίζουν, ἡσθάνθη κατὶ νὰ μὲ σείῃ δυνατὰ. ἦτο ὁ Κάβουρας. Ἡλθεν ἡ σει-ρά μου νὰ φυλάξω.

— «Ἄκου, ρε σὺ, Παναγόπουλε, μοῦ εἶπε, μ' ἀφίνεις νὰ φάω τὴν κουραμίαν σου καὶ φυλάξω ἐγὼ γιὰ σένα;»

— «Φά' την» τοῦ εἶπα καὶ ἐγύρισα ἀπὸ τὸ ἄλλο πλευρόν.

Π. Δ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

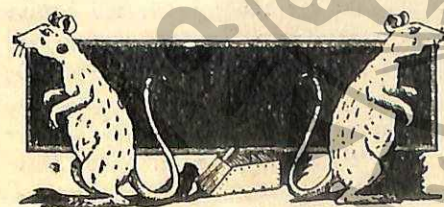
ΑΤΙ ΚΑΙ ΧΟΙΡΟΣ

— Γιατί, γουρουνί, μέσα ἐκεῖ κυλιάσαι; Τόσο νὰ ζῇς στὸ βούρκο εὐχαριστήσαι; — Παχαίνω, κοκκαλιάρη μου, παχαίνω... Μὰ τάχα, ἐσύ, πού πᾶς ἀκαλιασμένο; Δὲν κάθεσαι μαζὶ μου... νὰ ὁμορφύνῃς; Τέτοια ζωὴ, φτωχὸ μου, δὲν ἀφίνεις, Νὰ σὲ καθάλλικεουν ὅποιοι κι' ὅπου, Καὶ σκλάβος νὰ εἶσαι καθενὸς ἀνθρώπου; — Οἱ ἄξιοι καὶ οἱ τρανοὶ μαζὶ μου τρέ-χουν...

Σκλάβ' ὅχι: ἐμένανε φτερό τους μ' ἔχουν! Μὰ κάλλιο σκελετός, γεκρός νὰ μέινω! Παρά... στὴ βρώμα ζώντας, νὰ παχύνω!

(Κατὰ τὸ Γαλλικόν)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΑΝΘΗ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

Ἀγαπητοί μου,

ΠΕΡ τῶν «Παι-δικῶν» ἔδωθον τὴν περασμένη Κυ-ριακὴ μία με-γάλη ἐορτὴ εἰς τὸ Ζάππειον. Αἱ «Παιδικαὶ Ἐξοχαὶ» εἶνε τὸ φιλόανθρωπον ἔργον ἐνὸς «Συλλόγου πρὸς προστασίαν τῶν παιδίων», ὁ ὁποῖος ἰδρύ-θη πέρυσιν ὑπὸ τῆς κυ-ρίας Σοφίας Σηλλήμαν. Ἡ δὲ ἐορτὴ, ἡ ὁποία ἔδωθον ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς τὸ Ζάππειον, ἦτο συνέχεια οὕτως εἰπεῖν τῆς Πρωτομαγιάς, ἀνθοπόλεμος καὶ πα-ρέλασις ἀμαζῶν καὶ ἀρμάτων ἀνθοστολί-στων. Καὶ οἱ ὀλιγώτερον ποιητικῶς τὴν ἡῶραν πολὺ ταιριαστὴν, διότι ὁμοιάζουν τὰ ἄνθη μὲ τὰ παιδιά. Καὶ τὰ δύο εἶνε τῶν ἀγνὰ, ὡραῖα, εὐώδη. Καὶ τὰ δύο ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ φῶς, ἀπὸ ἥλιον, ἀπὸ ἀέρα... Δυστυχῇ ἄνθη τῶν ἀγγέλων αὐ-λῶν! Πόσον δύσκολα ἀναπτύσσονται καὶ πόσον γρήγορα μαραινοῦνται! Δυστυχῇ παιδιά τῶν πόλεων, τῶν πτωχοσπίτων, τῶν σκονισμένων δρόμων, τῶν σκοτεινῶν ὑπογείων! Πόσον εἶνε ὠχρὰ καὶ καχε-κτικά, ὅπως τὰ ἄνθη πού τοὺς λείπει τὸ φῶς καὶ ὁ ἀέρας!...

Τὰ πλουσιόπαιδα, μολοντοὶ ζοῦν εἰς μεγάλας εὐχίας μὲ κήπους, εἰς δωμάτια ὑψηλά, εὐήλια καὶ εὐάερα, πάλιν τὸ κα-λοκαίρι φεύγουν ἀπὸ τὴν πόλιν διὰ νὰ ζή-σουν εἰς μίαν ἐξοχὴν. Τὰ πτωχόπαιδα ὅμως εἶνε ὑποχρεωμένα νὰ ζοῦν εἰς τὴν τρώγλιν τῶν αἰωνίως. Δὲν ἔχουν τὰ μέσα ν' ἀπομακρυνθοῦν οὔτε δι' ὀλίγας ἡμέρας. Καὶ οὔτε ὅταν ἀρρωσταίνουν καὶ ἀδυνατίζουν ἐπικινδύνως, δὲν εἰσπορῶν νὰ ὑπάγουν μετὰ τὴν ἀνάγκη εἰς τὴν ἐξοχὴν, νὰ λάβωσιν τὸν ἀέρα τῶν, νὰ δυ-ναμώσων, νὰ ζωογονηθοῦν...

Ἡ κυρία Σηλλήμαν τὰ πτωχὰ αὐτὰ παιδάκια ἐσέφθη καὶ τὴν προστατεύσῃ, νὰ εὐεργετήσῃ καὶ νὰ τὰς παρασῇ τὴν ἐ-ξοχὴν πού χρειάζονται σχεδὸν δωρεάν. Ἰδρυσεν τὸν Σύλλογον τῆς, ἐπροκάλεσεν εἰςφορὰς, ἐζήτησε τὴν συνδρομὴν τοῦ Δήμου καὶ κατώρθωσε νὰ ἰδρυσῇ τὴν πρῶτην «Παιδικὴν Ἐξοχὴν». Εἶνε εὐ-ρύχωρον οἶκημα κτισθὲν ἐπὶ τέρας εἰς μίαν ὠραιότατην θέσιν τῆς Βουλιαγμέ-νης. Τὰ παιδάκια, ἕως δώδεκα ἐτῶν, θὰ στέλλωνται ἐκεῖ καθ' ὁμίλους, χωριστὰ ταγῆρια, χωριστὰ τὰ κορίτσια, καὶ θὰ κάμνουν ἕνα μῆνα ἐξοχὴν, πληρώνοντα

μόνον 25 δραχμάς δι' όλα των τὰ έξοδα. "Όταν θὰ τελειώνη, ὁ μὴν τοῦ ἐνὸς ἐμίλου, θὰ τὸν διαδέχεται ἄλλος. Πάντοτε τὸ εἶκμα θὰ εἶνε γεμιστὸν ἀπὸ ὅσα παιδάκια χωρεῖ. Καὶ ὅλον τὸ καλοκαίρι, εἰς τὰ μέσα Σεπτεμβρίου, ποῦ ἀρχίζουν τακτικά τὰ Σχολεῖα. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τριακόσια τοῦλάχιστον παιδάκια τῶν Ἀθηνῶν, ποῦ ἄλλως θὰ ἐψήνοντο ὅλον τὸ καλοκαίρι εἰς τὴν πόλιν, ἔχουν τώρα ἐξορμηθῆναι τὴν ἐξοχὴν των.

Ἀλλ' ἐννοεῖται, ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν θὰ μείνῃ ὡς ἐδῶ. Οἱ πόροι τοῦ Συλλόγου θαυμάσιον. Καὶ ἄλλαι Παιδικαὶ Ἐξοχαὶ θὰ ἰδρῶσιν. Ἡ ἐορτὴ τοῦ Ζαππείου ἀπέφερεν εἰκοσι χιλιάδας δραχμάς. Θὰ γίνουσι καὶ ἄλλαι ἐορταὶ καὶ ἄλλοι ἔρανοι... Ἡ ὥρα ἰδέα θὰ διαδοῇ καὶ θὰ εὕρῃ πολλοὺς ὑποστηρικτάς. Καὶ μὲ τὸν καιρὸν θὰ ὑπάρχῃ ἐξοχὴ διὰ κάθε πτωχὸν παιδί ποῦ θὰ ἔχῃ ἀνάγκην. Δὲν ἀξίζει πραγματικῶς νὰ ὑποστηριχθῇ τὸ φιλόανθρωπον ἔργον τῆς Κας Σηλὴμαν; Καὶ σεῖς νὰ κάμετε δι' αὐτὸ ὅ,τι εἴμπορεῖτε...

Σὰς ἀσπάζομαι

ΠΑΙΔΩΝ

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΚΟΡΜΑΣ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ' (Συνέχεια)

Περίληψις τῶν προηγουμένων: — Ὁ χοροδιδάσκαλος Δεπρεὺ ἀνέγνωσε τὰ κρυπτογραφήματα τῶν συνωμοτῶν καὶ ἔμαθεν διὰ τὴν νύκτα ἐκεῖνην θὰ συνήρχοντο εἰς τὸν ἔρημον οἰκίσκον τοῦ Κλισύ. Ἐξήγησε τὴν βοήθειαν τῶν μαθητῶν του τῶν Μουσκαδίνων καὶ μετὰ τοῦ μικροῦ Λουδοβίκου Κορμά, τοῦ καταδιώκοντος τοὺς συνωμοτὰς διὰ τὰ τοὺς παραδόξως, κατὰ τὴν ὑπόθεσίν του, εἰς τὸν Ναπολέοντα, μετέβησαν ὅλοι εἰς τὸ Κλισύ. Ἀλλ' ἡ οἰκία καὶ πάλιν εὐρήθη ἔρημος καὶ ὁ Λουδοβίκος ἐφοβήθη ὅτι οἱ συνωμοτὰς δὲν θὰ ἤρχοντο ἐκεῖ ποτέ.

Ἐν τούτοις ὁ Δεπρεὺ μετέβη νὰ συγκεντρώσῃ τὸν μικρὸν του στρατόν, διεσκορπισμένον ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ καὶ κρυμμένον εἰς τὰ δένδρα καὶ εἰς τοὺς καλαμῶνας.

Μετὰ μεγάλην δεξιότητα καὶ ἀθορύβως, ἐτοποθέτησε τοὺς μουσκαδίνους ὁλόγυρα εἰς τὴν οἰκίαν, ὥστε νὰ τὴν ἔχουν πολιορκημένην ἀπὸ παντοῦ, ἀλλὰ χωρὶς νὰ εἶνε ὁρατοὶ εἰς τοὺς μεταβαίνοντας εἰς αὐτήν.

— Πρέπει, ἔλεγε, νὰ φίσουμε τοὺς ποντικίους νὰ μπουν στὴν παγίδα, καὶ ἔπειτα, ὅταν θὰ εἶνε πὰ μέσα, τοὺς περικυκλώνομεν στενότερα.

"Ἔτσι ἐκλονίσθησαν ὅλα, καὶ ἀφοῦ ἐκρύφθη καθεὶς εἰς τὴν θέσιν του, ὁ Δεπρεὺ ἐπήγχε νὰ συναντήσῃ τὸν Λουδοβίκον εἰς τὸν ὀρνιθῶνα τῆς αὐλῆς, ὅπου ὁ παῖς τοῦ στρατοῦ εἶχε διανυκτερεύσῃ καὶ γοῆς παραφυλάττων.

Παρήλθε μία ὥρα.

— Τὰ ἴδια τὰ γοῆσινα θὰ ἔχωμε! ἔλεγεν ἀπηλπισμένος ὁ Λουδοβίκος· δὲν θὰ ἔλθῃ κανένας!

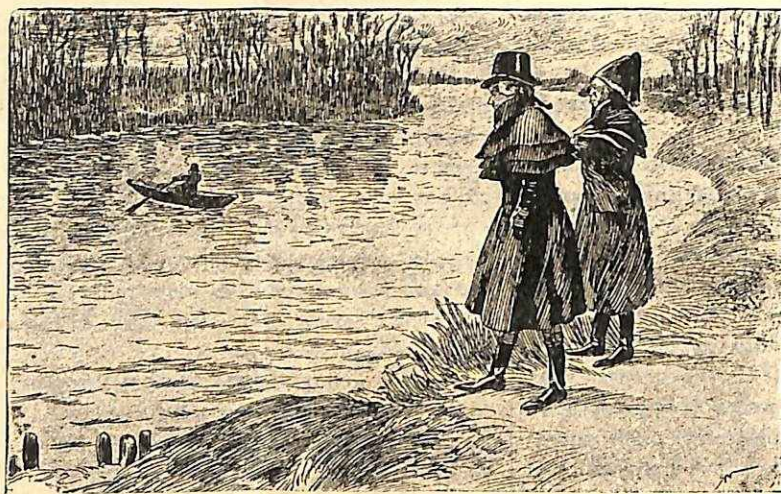
Ἀλλὰ δὲν θὰ εἶχαν «τὰ ἴδια τὰ γοῆσινα», διότι περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν, δύο μυστηριώδεις σκιαὶ ἐνεφανίσθησαν εἰς τὸν δρόμον, διευθυνόμεναι πρὸς τὸν οἰκίσκον. Μετ' ὀλίγα λεπτά ἠκούσθη ὁ κρότος ζεύγους κωπῶν, αἱ ὁποῖαι ἔσχιζαν τὸ νερὸν τοῦ ποταμοῦ, καὶ μία λέμβος προσωμίσθη, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπεβίβάσθη καὶ τρίτος ἄνθρωπος.

Οἱ συνωμοτὰς, ἀναγνωρισθέντες, ἐχαίρετίσθησαν καὶ εἰσῆλθον μαζὶ εἰς τὸν σκυθρωπὸν ἐκείνον οἰκίσκον.

Ὁ Λουδοβίκος δὲν ἐκρατεῖτο πλέον ἀπὸ τὴν χαράν του.

— Νὰ τοὺς! ἔφώναξεν. Αὐτοὶ εἶνε!.. Τοὺς τσακώσαμε!

— Ὅχι ἀκόμη καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ ἡσυχάσῃς, ἀπήντησεν ἡρεμὸς ὁ Δεπρεὺ. Χρειάζεται φρόνησις καὶ προσοχή. Καὶ

«Ἤκούσθη ὁ κρότος ζεύγους κωπῶν, αἱ ὁποῖαι ἔσχιζαν τὸ νερὸν τοῦ ποταμοῦ...» (Σελ. 192, στ. 6'.)

πρῶτα-πρῶτα, ἐγνώρισες εἰς αὐτὰς τὰς σκιαὶ ἀνάμεικτον ἀπὸ τοὺς συνωμοτὰς τοῦ κήπου ἢ τοῦ ὑπογείου;

Ὁ Λουδοβίκος ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι δὲν ἀνεγνώρισε κανένα.

— Βλέπεις λοιπόν; ὑπέλαθεν ὁ Δεπρεὺ καὶ ὁμῶς τὸ κυριώτερον εἶνε αὐτό. Πρέπει πρῶτα νὰ βεβαιωθῶμεν, ὅτι εἶνε οἱ ἄνθρωποι ποῦ γυρεύομεν.

— Πηγαίνω!

Καὶ πρὶν προφθάσῃ ὁ διδάσκαλός του νὰ τὸν ἐμποδίσῃ, ὁ μικρὸς ἐπροχώρησεν ἔρπων πρὸς τὸν οἰκίσκον.

Εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα εἶχε φωτισθῇ ἓν παράθυρον. Ὁ Λουδοβίκος ἤρχισε τότε νὰ ναραριχθῇ ἐπὶ τοῦ τοίχου, τοῦ ὁποῦ πολλοὶ πέτραι ἦσαν μετατοπισμέναι καὶ παρεῖχον ὅπωςδὴποτε στήριγμα εἰς τοὺς πόδας του, οὗτω δὲ κατάρωσεν νὰ φθάσῃ καὶ νὰ πιασθῇ μὲ τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων ἀπὸ τὸ βάθρον τοῦ φωτισμένου ἐκείνου παραθύρου.

Ἀπὸ ἐκεῖ εὐκόλῃ ἀνεριχθῆναι ὀλίγον ὑψηλότερα καὶ ἠμπόρεσε νὰ εἴσῃ, ταχὺ βλέμμα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ὠματίου. Οἱ τρεῖς ἄνθρωποι ἦσαν ἐκεῖ· ἐφάνιντο περιμένοντες κάποιον, ἐνῶ συνεζήτουν μετὰξὺ των ζωηρῶς.

Ἀπέναντί του, φωτιζόμενον ὁλοσχερῶς ἀπὸ τὸ φῶς μιᾶς λυχνίας, ὁ Λουδοβίκος δὲν ἐδράδυνε νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ θηλυπρεπὲς πρόσωπον μὲ τὰ μαύρα γενάρια καὶ τὰ χρυσὰ γυαλιὰ τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος τὸν εἶχε καταβάλῃ εἰς τὸ ὑπόγειον, τοῦ κακούργου, ὁ ὁποῖος εἶχε βάλῃ φωτιὰν εἰς τὸ βαρέλι τῆς πυρτιδοῦς...

Ἡ χαρὰ του ἦτο τόσο μεγάλη, ὥστε δὲν ἠμπόρεσε νὰ συγκρατήσῃ ἓν κίνημα ἐνστικτικὸν καὶ ὁ ἀγκῶν του ἔψαυσε τὸν ὑαλοπίνακα τοῦ παραθύρου.

Ὅσον ἐλαφρὸς καὶ ἂν ἦτον ὁ κρότος ποῦ ἔκαμιν, οἱ συνωμοτὰς ἀνεπήδησαν καὶ ἐκυττάχθησαν. Ἐνας ἀπὸ αὐτοὺς ὥρμησεν εἰς τὴν λάμπαν καὶ τὴν ἔσβυσε, ἐνῶ ἄλλος ἤνοιξεν ἀποτόμως τὸ παράθυρον.

Ὅλ' αὐτὰ ἐγίνεαν τὸ σὸν γρήγορα, ὥστε ὁ Λουδοβίκος δὲν ἐπρόφρασε νὰ φύγῃ. Ἐδοκίμασε νὰ τὸ κάμῃ, ἀλλ' ἀμέσως ἡσθάνθη ἓνα ἰσχυρὸν χεῖρ ποῦ τὸν ἤρπασεν ἀπὸ τὸν βραχίονα καὶ τὸν ἐτραβοῦσε σιωπηλῶς εἰς τὸ δωμάτιον. Ἀντεστάσθη ὁ σὸν ἠμπόρεσε, ἐπιάσθη μὲ ὄλην

τοὺ τὴν δύναμιν ἀπὸ τὰ παραθυρόφυλλα, ἀλλὰ βλέποντες δὲν ἔκαμιν τίποτε, ἐτράβηξεν ἓνα μαχαίρι, τὸ ὁποῖον, διὰ κάθε ἐνδεχόμενον, εἶχε βάλῃ εἰς τὴν ζώνην του, καὶ ἐκτύπησε δυνατὰ τὸ χεῖρ ποῦ τὸν ἐτραβοῦσε.

Φρικτὴ βλασφημία ἠκούσθη. Ὁ Λουδοβίκος ἡσθάνθη ἐπάνω εἰς τὸ χεῖρ του νὰ τρέχῃ αἷμα χλιαρὸν καὶ ἔπειτα τὸ σφίξιμον ἐχαλαρώθη... Ἦτο ἐλεύθερος! Ἐπήδησεν ἄμέσως εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ἔτρεξε πρὸς τοὺς φίλους του φωνάζων: — Φυλαχθῆτε!..

Τὴν ἴδιαν στιγμὴν ἡ θύρα ἠνοιχθῇ μετὰ πατάγου καὶ οἱ τρεῖς κακούργοι ἀπεπειράθησαν φυγῇ. Ἀλλ' ὁ Δεπρεὺ ἔρριπεν εἰς τὸν ἀέρα μίαν πιστολίαν. Ἀκούσαντες τὸ σύνθημα τοῦτο, οἱ μουσκαδῖνοι ἐξῆλθον ἀπὸ τὰς κρύπτας των καὶ περιεκύκλωσαν στενότερα τὴν οἰκίαν.

— Νὰ πάρ' ἡ ὀργή! ἀνέκραξαν οἱ συνωμοτὰς, βλέποντες ἀπηλπισμένοι τὴν

κίνησιν τοῦ ἐχθροῦ· μᾶς ἐπολιόρκησαν! Ἐδοκίμασαν νὰ ντισταθοῦν, ἀλλ' οἱ μουσκαδῖνοι τοὺς ἀφώπλισαν γρήγορα φωνάζοντες «Μπάβο! μπάβο!», τὸ ὁποῖον, εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς χρυσῆς νεολατίας, ἐσήμαινε Μπάβο! Μπάβο!

Ὁ Δεπρεὺ, ὁ ἀρχιστρατήγος, διέταξε νὰ δεθοῦν χειροπέδες αἱ αἰχμαλῶτοι του, καὶ ὅταν τοὺς εἶδε καὶ τοὺς τρεῖς, πλάι-πλάι, ἐξηπλωμένους κατὰ γῆς, μορσάζοντας, ἀλλ' ἐντελῶς ἀνισχύρους καὶ ἀκινδύνους, ἐστράφη πρὸς τοὺς μουσκαδῖνους καὶ τοῖς εἶπε:

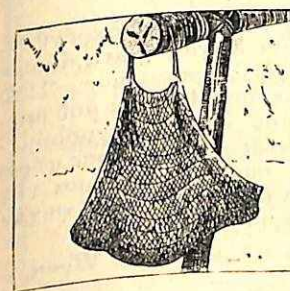
— Κύριοι, συνελάθετε τοὺς δολοφόνους τῆς ὁδοῦ Σαιν-Νικαῖν. Ὅσο γιὰ σένα, Λουδοβίκε, ἐξηκολούθησε στραφεῖς πρὸς τὸν μικρὸν μας ἥρωα, νομίζω ὅτι

Παράδοξον ἄγαλμα

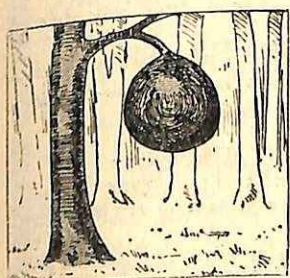
Τὸ ἄγαλμα-τάκι αὐτὸ εἶνε καμωμένον, — ποτὲ δὲν θὰ τὸ εὕρισκατε ἐὼν δὲν σῆς τὸ ἔλεγε κανεὶς! — ἀπὸ ὅστρον ἀστακού. Ἡ κεφαλὴ του εἶνε καμωμένη ἀπὸ μίαν μεγάλην δαγκάναν. Τὸ σύνολον εἶνε ἀρκετὰ ἀστείον, ὁ δὲ κατασκευαστὴς ὠνόμασε τὸν ἀνθρωπίσκον του «κύριον Ἀστακόν».

Παιδιά ὄχι πολὺ ὀχληρὰ

Ἡ εἰκὼν αὐτὴ μᾶς δείχνει πῶς αἱ ἰθαγενεῖς μητέρες τῆς Νέας Γουίνεας λιννίζουσι τὰ μωρά των διὰ νὰ ἡσυχάζουν. Τὰ βάζουν εἰς ἓνα δίχτυ, τὸ ὁποῖον κρεμοῦν ὅπου τύγῃ ἐνῶ αὐτὰ ἐργάζονται μὲ ὄλην των τὴν ἡσυχίαν.

Ἀνεξήγητον

Τὸ δένδρον αὐτὸ, εὕρισκόμενον πλησίον τοῦ Φέρ-Λη (Νέα Ὑερσέη, Ἡνωμένα Πολιτεῖα τῆς Ἀμερικῆς), φέρει εἰς τὸ ἄκρον ἑνὸς κλάδου του μίαν

ἐκέρδισεν τὸ στοίχημά σου μὲ τὸν Πρωτόν Ὑπατον.

Μετὰ μίαν ὥραν, τὸ μικρὸν ἄγαλμα, φέρων τοὺς τρεῖς αἰχμαλῶτους, ἔκαμιν τὴν θριαμβευτικὴν του εἰσοδὸν εἰς τὸν ἀστυνομικὸν σταθμὸν τοῦ Κεραμεικοῦ.

Ὁ ἀξιωματικὸς τῆς προουρᾶς ἔμεινεν ἐκπληκτικὸς βλέπων τὸ πλῆθος ἐκείνων τῶν Μουσκαδίνων, νομίσας δὲ ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἐπαναστατικὸν κίνημα, ἡτοιμάσθη νὰ φωνάξῃ «εἰς τὰ ὅπλα!». Ἀλλ' ὁ Λουδοβίκος τῷ εἶπεν ἡσύχως:

— Πολύτα ὑπολογαγέ, ἔχετε τὴν καλοσύνην νὰ εἰδοποιήσατε τὸν Πρωτόν Ὑπατον, ὅτι ὁ παῖς τοῦ στρατοῦ Λουδοβίκος Κορμάς συνέλαβε καὶ τῷ φέρει, κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν του, τοὺς δράστας

τῆς ἀποπείρας τῆς ὁδοῦ Σαιν-Νικαῖν; Πρὸ τῆς ἐκπληκτικῆς αὐτῆς εἰδήσεως, ὁ ὑπολογαγὸς δὲν ἤξευρε πλέον τί νὰ πιστεύσῃ καὶ τί νὰ κάμῃ, ὅταν ἐπενέβη ὁ Δεπρεὺ καὶ τὸν ἐβεβαίωσεν ὅτι ὁ μικρὸς ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν.

Καὶ διὰ τὰ τὸν πείσῃ καλλίτερα, τῷ ἐνεχείρισεν τὸ πορτοφόλι, λέγων ὅτι περιεῖχεν ὅλα τὰ πιστήρια.

Ἐπιτέλους ὁ ἀξιωματικὸς ἐπίσθη καὶ ἔστειλε νὰ εἰδοποιήσῃ ἓνα ὑπασιπστὴν περὶ τῶν συμβαινόντων.

Ἡ ἀπάντησις δὲν ἐδράδυνε νὰ ἔλθῃ. Ὁ Πρωτὸς Ὑπατος διέτασσε νὰ εἰσαγάγουν ἀμέσως τὸν Κορμάν.

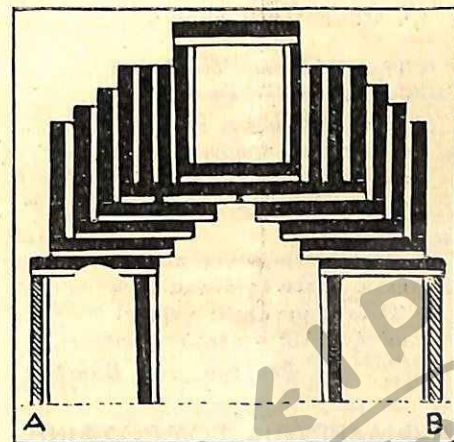
(Ἐπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

ἐξοχὴν ἔχουσιν σχῆμα μεγάλης ξυλίνης σφαίρας. Ἀνεξήγητον πῶς ἐσχηματίσθη ἐπὶ τοῦ δένδρου αὐτὴ ἡ σφαῖρα.

Θαύμα ἰσορροπίας

Τοποθετήσατε τὰ κοκκαλάκια τοῦ δόμινου ὅπως τὰ βλέπετε εἰς τὴν εἰκόνα. Ἀποσύρατε κατόπιν σιγά-σιγά τὰ ἀκρινὰ κοκκαλάκια Α καὶ Β, ποῦ εἶνε ζωγραφισμένα φαῖα. Ἄν εἰσθε ἐπιτηδείοι, τὰ ἄλλα κοκκαλάκια θὰ σταθοῦν ἰσορροπημένα ἐπάνω εἰς τὰ δύο ποῦ μένουσι εἰς τὸ μέσον. Δοκιμάσατε.

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ

Παίγνιον

ΘΑΙ	Ι	ΑΝ	ΚΩ	Ω
ΒΟΣ	Α	ΜΑΤ	Ι	ΠΕ
ΟΣ	ΝΗΣ	ΚΑΣ	ΤΡΟΣ	ΔΟΥ

Νὰ συναρμολογηθοῦν αἱ ἀνωτέρω συλ-

λαβαὶ ὥστε νὰ σχηματισθοῦν τὰ ὀνόματα 5 Ἀποστόλων.

Δήλωσις: Κάθε συνδρομητὴς, ἀγοραστὴς ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπορεῖ νὰ στείλῃ τὴν λύσιν εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Εὐριπίδου), συνοδεύων τὴν ἀποστολὴν του μὲ μίαν **δεκάραν ἢ μὲ ἓνα δεκάλεπτον γραμματόσημον**. Τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ τῶν ὁποίων θαυματοελεσθῇ, θὰ ἐγγράφωμεν καὶ πάλιν διὰ κλήρου μερικὸς λύτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως **δωρεάν**.

Λύσεις τοῦ Παιγνίου καὶ τοῦ Προβλήματος τοῦ 22ου φυλλαδίου

α') Αἱ ζητούμεναι νῆσοι εἶνε: Κέρκιρα, Σύρος, Σκόπελος, Ὑδρα, Κεφαλληνία.

β')

9	1	5
4	5	9
5	9	1

ΔΙΑ ΤΑΣ ΔΙΑΚΟΠΑΣ

Εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον, σελ. 195 δημοσιεύεται κατάλογος τῶν τόμων τῆς **Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως**. Εἰς τὸ προσεχές θὰ δημοσιευθῇ πλήρης κατάλογος τῶν **Τόμων τῆς Διαπλάσεως** μετὰ εἰς ἑκάστον περιεχόμενα μνῆστορῆματα.

Τὰ βιβλία αὐτὰ συνιστῶνται ἰδιαίτερος εἰς τοὺς φίλους μας διὰ τὰς Διακοπὰς. Ἀγοράζοντες ὅσον ἡμποροῦν περισσώτερα, θὰ ἔχουν μίαν **τερπνὴν καὶ ὠφέλιμον ἐνασχόλησιν** ὅλον τὸ καλοκαίρι.

194 τὸν Ὁ-
δηγὸν τοῦ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομὴ
τοῦ, Κεφ Β

ΖΩΗ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ...

Ἄπ' τοῦ βαρκάρη μου τὸ μέτωπο ἔ-
σταζε ποτάμι ὁ ἰδρώς· ἦταν μισή ὥρα
σωστή που τραβοῦσε κουπί κ' ἔπρεπε νὰ
περάσουμε ἀπὸ τὸ ἕνα νησί στ' ἄλλο. Σὰ
νὰ τοῦ ἐμελλε ὁμως τίποτε, καὶ ὅλο κύτ-
ταζε πρὸς τὸ βορρῆ μὲ κατὶ ἀνήσυχια
βλέμματα.

Ἀμέριμα ἦμουν ξαπλωμένος στὰ κόκ-
κινα στρώσιδια τῆς βάρκας. Ὁ ἥλιος λί-
γην ὥρα εἶχε πού βροῦσε καὶ πέρα στὸν
ὁρίζοντα κατὶ χρυσὰ συννεφάκια ἔδει-
χναν τὸ δρόμο του. Μὲ τὸ χέρι μου χαι-
δεύα τὴν ἡσυχία τῆς θάλασσας ποὺ σὰν ἡ-
μερωμένο παιχιδιάρικο λιοντάρι χαιδεύ-
ουνταν στὴ στεριά. Τὰ φῶτα τῆς ἀκρο-
γιαλίας ἀντιφέγγαν μεσὰ στὰ νερά καὶ
σχηματίζανε κατὶ παλάτια ἀνάποδα, φαν-
ταστικά, νεραϊδένια, ἀπὸ χρυσάφι καὶ
πολύτιμα πετράδια.

— Νὰ ζωῇ, κορὲ Νικολῆ, γυρνῶ καὶ
λέγω στὸ βαρκάρη μου, ἕναν ἡλιοκα-
μένο νησιώτη. Εἰσὶν εὐτυχισμένοι ἐσεῖς
οἱ θαλασσινοὶ, αὐτὴν τὴν ὥρα δὲν ἄλ-
λάζω τὴ βάρκα σου μὲ δέκα βασιλεία.

Μὲ τὰ λόγια μου ἕνα παραξένο χαμό-
γελο ζωγραφίστηκε στὸ μουσκεμένο πρό-
σωπό του.

Πέντε λεπτά μόλις πέρασαν δὲν πέρα-
σαν, καὶ νάσουν ἕνας ἀέρας, ἕνα κακὸ! καὶ
μὲ τὴν πρώτη ὄρμη, σὰν πλὺ πρὸ χειρο
ποῦ βρέθηκε τὸ καπέλο μου, τὸ πέταξε
δέκα μέτρα μακριὰ μας. Τὸ ὁμορφολι-
τάρι ξαφνιάστηκε καὶ σὰν λυσσομένο ἔ-
τρεχε νὰ ξεσπάσει στοὺς βράχους τῆς
στεριάς. Κάνοντας σὶ α γιὰ νὰ πά-
ρουμε τὸ καπέλο, μᾶς βρῖσκουν πλάγια
τὰ κύματα καὶ ὡς πού νὰ καλοσυνεννοη-
θοῦμε, κατὰ τὴν βάρκα κ' ἐμεῖς στὴ θά-
λασσα. Τὸ κολύμπι μας εἰς ἐνέργεια. Εὐ-
τυχῶς ἡ στεριά μόλις πενήντα μέτρα
μακριὰ μας. Τρεῖς ἀνὰ βάρκα καὶ μᾶς γλύ-
τωσαν. Μόλις βγήκα ἔξω τουρτουρίζον-
τας ἄπ' τὸ βραδυάτικο ντούς, νοιώθω
τὸν Νικολῆ νὰ μὲ κτυπᾷ χαιδευτικά στὸν
ὄμο καὶ σκύβοντας στ' αὐτὸ μὲ λέγει:
«Βλέπεις τὴν εὐτυχισμένη ζωὴ μας;»

Χαιρετισμὸς τῆς Ἡλιογέννητης

ΑΙ ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ ΤΗΣ ΟΙΚΙΑΣ

Ἡ μητέρα κάθεται εἰς τὸν καναπέ,
κρατοῦσα τὸ μικρότερον τῶν τέκνων τῆς,
τὸ ὁποῖον κλαίει. Τὸ μεγαλύτερον ἀπὸ
αὐτὸ εἶνε χάρμι καὶ κτυπᾷ τὰ πόδια του
φωνάζον δυνατὰ, διότι τὸ ἐπειραξεν ὁ
μεγαλύτερος ἀδελφός. Ἐκεῖνος πάλιν γρά-
φει τὸ μάθημά του, ἀλλὰ πηγαίνει ἡ ἀ-
δελφή του καὶ τοῦ σφίξει ἕνα βιβλίον του
καὶ τὸν κάμνει μὲ κλάματα «πεινῶ!»

Τότε ἡ μητέρα σηκώνεται καὶ τὰ δέρνει
ὅλα κατὰ σειράν ἀπελπισμένη ἀπὸ τὰς
φωνὰς τῶν, δὲν ξέρει τί νὰ κάμῃ. Ὅσο
τὰ δέρνει, τόσο χειρότερα. Ἡ μεγαλη-
τέρα ἀδελφὴ ἔξ ὅλων κάθεται μεσὰ καὶ
ἀναγνώσκει τὴν Διάπλαιν. Ἀκούουσα
τὰς φωνὰς, τρέχει, καὶ τὰ βλέπει, καὶ

ξεκαρδίζεται στὰ γέλια. Ἐρχεται τὴν
ὥραν ἐκείνην ὁ μπαμπᾶς, τοὺς βλέπει καὶ
ἀναφωνεῖ: «Νά, αὐτὸ εἶνε αἱ τραγωδίαι
τῆς οἰκίας!» Φαντάζεται καθεὶς τί συνέβη
κατόπιν.

Ἐλαφος τῆς Αἰγύπτου

Η ΥΠΕΡΦΑΝΕΙΑ

Στὰ κορφοβούνια τὰ τραχιὰ
ἀνθίζει τὸ θυμάρη
ἔχει μὴ θεία μυρωδιὰ
καὶ μὴ περίσια χάρι
καὶ μὴ θυμίζει τὸ μικρὸ
τὸν ἄνθρωπο τὸν ταπεινὸ.

Μέσα σὲ κήπο ζηλευτὸ
ρόδο λαμπρόχρωμο ἀνθίζει
τριγύρω του καμαρωτὸ
σκορπᾷ Ὀμορφίαν, μοσκομυρίζει.
Καὶ μ' ἔρχεται στὸ νοῦ αἰγὴ
ἡ περιφάνεια ἡ κυκία.

Τὴν ἄλλη μέρα στὸ βουνὸ
ἀνθίζει ἀκόμη τὸ θυμάρη
μὰ τὸ τρανὸ καὶ ζηλευτὸ
τοῦ ὠραίου κήπου τὸ καμάρη
πᾶ 'στὸ κλωνί του μαρμαμένο
στέκει χλωμὸ σὰν πεθαμένο.

Ἔτσι ὁ περιφάνος περνᾷ
κ' ὁ ταπεινὸς πάντα νικᾷ
Ὁ ἕνας μεγαλεῖα γυρεῖ
κ' ὁ ἄλλος σταθερὰ προοδεύει.

Φλογέρα τοῦ Βασιλῆα

Η ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ ΤΟΥ ΡΟΣΣΙΝΗ

Μίαν ἡμέραν Ἐπιτροπὴ ἦλθε ν' ἀναγ-
γεῖλη ἐπισήμως εἰς τὸν Ῥοσσίνην ὅτι
παρήγγειλαν μαρμαρίνην προτομὴν του
καὶ ὅτι θὰ ἐστόλινεν δι' αὐτῆς μίαν τῶν
πλατειῶν νὰ γονυθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

[Μετάφρασις] Βασιλεὺς τῶν Βαλκανίων

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπισημοὺς ἡμέρας νὰ
πηγαίνω νὰ τοποθετοῖμαι ἐγὼ ἐπὶ τοῦ
βάθρου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχτω τὸ πρω-
τότυπον ἀντὶ τοῦ ἀντιτύπου, καὶ τὰς
12,000 φράγκα θὰ ὠφεληθῶ ἐγὼ.»

«Περὶ τὰς 12,000 φράγκων».

«Τόσον πολὺ! 12,000 φράγκα! ἔπανε-
λαβεν ὁ Ῥοσσίνης. Λοιπὸν δώσατέ μου τὰ
χρήματα, καὶ σὰς ὑπόσχομαι εἰς ἀνταπό-
δοσιν, κατὰ τὰς ἐπι

νίαν·) Θριαμβεύοντα Μεγαλοιδεύτην (ώραία ή περιγραφή της εκδρομής·) Μαρίαν Λάμπρον (βεβαίως· εισφορά υπέρ των 'Απόρων είνε δεκταί και από μη συνδρομητάς·) 'Αψε-Σβύσε (φίλησέ μου το αδελφάκι σου· ή, ήμα μεγαλώση λιγάκι ακόμη, ή μού γράφη·) Φίλεγον Χελιδόνα (έστειλα·) 'Εθνικήν Σημαίαν (έλαβα) 'Ευτυχή Ψαράν (ναί· οί λύται εμποροῦν νά στέλλουν και τās λύσεις των ιδιων των πνευματικων 'Ασκήσεων·) Φώτον Τζαβέλλαν (όσον δεν δημοσιεύονται αί λύσεις, έχεις καιρόν·) 'Αύραν της Μεσογείου (εύχομαι περαστικά·) Ζήνωνα τόν Κιτέα (οί στέλλοντες λύσεις εκ Κύπρου πρέπει να έσωκλείουν κυπριακόν γραμματόσημον 30 paras·) Πανελλήνιον 'Ενωσιν (γράφε μου λοιπόν!) Φαρασιώτην (έχει καλώς·) 'Ισοτεφείς 'Αθήνας (δεκταί·) Βασίλισσαν της Κύπρου (έλαβα, εύχαριστώ·) Κομνητοκούνην (ναί·) Μπαρμπα Γεώργιον (εύχομαι περαστικά·) Μαγαμένην Καμέλιαν κτλ. κτλ.

Είς όσας έπιστολάς έλαβα μετά την 10 Μαΐου, θάπαντήσω εις τό προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αί λύσεις δεκταί· έξ 'Αθηνών και Πειραιώς μέχρι της 31 Μαΐου· εκ των 'Επαρχιών μέχρι της 7 'Ιουνίου· εκ του 'Εξωτερικού μέχρι της 25 'Ιουνίου.

[Ο χάρτης των λύσεων, επί του οποίου δύναν να γράψωι τās λύσεις των οί διαγωνιζόμενοι πολείται εν τῷ 'Ιηραφίω μας εις φακέλους, ών έκαστος περιέχει 20 φύλλα και τιμάται φρ. 1.]

229. Δεξιόγριφος

Τό πρώτον μουσικόν.
Τό δεύτερον λευκόν,
Και τό όλον άν κερδίσης.
'Στό ταβάνι θά περήσης.

'Εσάλη υπό της 'Ηρώιδος του Σουλίου

230. Μεταγραμματισμός

Γιά νά κάμης από δένδρο μιá θεά,
Σδύνεις λάμδα, γράφεις κάππα μοναχά.

'Εσάλη υπό Χρ. Σ. Σολομωνίδου

231. Αναγραμματισμός

Τά στοιχία άνακατεύεις
Μικράς νήσου ιστορικής,
Κι' αγαθόν ποιμένα βλέπεις
'Εκ της Παλαιάς Γραφής.

'Εσάλη υπό του 'Αρχιδουκός Καρόλου

232. Αίνιγμα

Πόλις ετήν 'Ηπειρο τό θηλυκό μου,
Τρώς καθημέρα τό αρσενικό μου.

'Εσάλη υπό του Αιδηψίου

233. Πυραμίδ

+ Οί σταυροί άποτελούν άγρ. ζῶον.
* * * * * = Μικρόν τετράποδον.
* * * * * = Καρπός.
* * * * * = Χρονική διαίρεσις.
* * * * * = Πτηνόν.

'Εσάλη υπό του Μικρομίχα

234. 'Ανεστραμμένη Πυραμίδ

* * * * * = Κράτος της Ευρώπης.
* * * * * = Βασιλεύς της Περσίας.
* * * * * = Έντομον.
+ Οί σταυροί άποτελούν άρχαίον θεόν.

'Εσάλη υπό την 'Ονειρεμένη Πατρίδα

235. Παίγνιον

123456789 + + - - - × × × = 10

Μεταξύ των αριθμών, των οποίων ή τάξις δεν θά μεταβληθῇ, νά παρεντεθούν τά άνω άριθμητικά σημεία ούτως, ώστε ή έκτέλεσις των σημειούμενων πράξεων νά δίδῃ έξαγόμενον τόν αριθμόν 10.

'Εσάλη υπό του 'Εγγόνου Αυτοκράτορος

236. Μεσοστιχίς

Τά μεσαία γράμματα των κάτωθι ζητούμένων λέξεων άποτελούν άρχαίαν βασιλόπαιδα:
1, Βασιλεύς· της Τροίας· 2, Νήσος του Αιγαίου· 3, Ναρκωτικόν· 4, 'Αρχαία βασιλισσα· 5, Νήσος του Αιγαίου· 6, Κριτής του 'Αδου· 7, Μεγαλόνησος.

'Εσάλη από την 'Ονειρεμένη 'Ελευθερίαν

237. Φνηνετολόπιον

λό - βρλ - κστν - γνζ

'Εσάλη υπό του Μακεδόνος

238. Γρίφος

Σ Ησρ! έ!
ν20

'Εσάλη υπό του Βασιλώς των Βαλκανίων

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευματικων 'Ασκήσεων των φύλλων 12, 13, 14.

116. 'Ανακρέων (άνζ, Κρέων.)—117. Κόσσυφος (Κως, σύ, φως.)—118. Πάζ· 'Απης.

119. ΖΩΟΝ Δ Ε Ζ
Ω Ο Ν Α Υ Π
Ο Ν Ν Ρ Ν
Ν Ι Γ Ω
Α Μ Β Ω Ν

121-122. 1. Εδ τό σώμα
έχειν και την ψυχήν. 2.
'Αργός μη έσθι μηδ' άν
πλουτής.—123. ΔΑΡΟΣ
ΔΥΚΟΣ (Δαύριον, ΔΥ-
λός, Ράκος, 'Ορκός,
Σάμος.)—124. Καλλιτέρα μις ώρας έλεύ-
θερη ζωή, παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά και
φυλακή.—125. 'Αγαπώ την Διάπλασιν (αγα-
πώ - την διά πλάσιν.)

126. Κερασός (κέρας, ούς.)—127. Γρί-
φος (γρύ, φως.)—128. Τάλας - άλας.—129.
Κήτος - κήπος.

130. Ρ
ΚΩΣ
ΚΙΜΩΝ
ΔΡΥΡΟΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΣ
ΔΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

133. ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ-ΠΑΡΑΣΙΟΣ (Πεί-
ρος, 'Εαρ, Λύρα, 'Οπόρτον, Παρνασσός,
'Ιόλαος, Δημόκριτος, Αδγούστος, Σαρωνί-
κόΣ.)—134. 'Οποιος καί με τό γυλό, φσα
και τό γιαούρτι.—135. Πολλοίς ή γλώσσα
προτρέπει της διανοίας (πολ εις ι - γλ ως α
πρό τρε - χι τ' εις διά νι ας.)

136.—Λεωνίδας (λέων, 'Ιδας.)—137. Νή-
μα-αμήν.—138. 'Ανδρός—'Ανδρος.—139. 'Ο
Τίγρις, ή τίγρις.—140. Θέτις.—141. ΜΕ-
ΝΕΛΑΟΣ (ΜΕρόπη, ΝΕβων, ΛΑρος, 'ΟΣσα.)

142. ΠΑΠΥΡΟΣ 143. 5+9=8:
ΣΥΔΡΟΣ 2+3=0.—144.
ΟΥΡΑΝΙΑ 145. 1, Μολών λα-
ΟΥΡΑΛΙΑ 6έ, 2, Χρόνος φε-
ΣΟΛΟΜΩΝ δου.—146. 'Ο Π-
ΣΙΔΗΝΟΣ ποκράτης υπήρξε
ΣΙΣΥΦΟΣ μέγας λατρός. (Ο
υπό Κράτης υπή-

ηρξε - μέγα σία - τρ ως.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΟΞΑ 'Υποψηφία Δη-
μοψηφίσματος.

Ελένη Δασκαλάκη, έφθασα εις Χαλκίδα,
Ναπολέον ύγιαίνει.—'Ελληνική Δόξα.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ
22ου ΦΥΛΛΟΥ

[Ίδε την λύσιν εις την σελίδα 193]

ΑΘΗΝΩΝ: Ζωή Γ. Στάτου, Ι. Χ. Καράκαλος,
Η. Χριστοφορίδης, 'Αμφίλοχος, Σπ. Ρανιος, Παμφίς,
Χ. Ε. Σούλης, 'Αγγελική Κ. Σωτήροζ, 'Ελένη Κο-
λοτούρη, 'Ηλ. Σπ. Κανίλλης, Μαρίαννα Α. Τσίμη,
Γ. Α. Χατζηλιάκος, Ι. Ν. Τούμας, 'Ιωσήφ Κ.
Κιάπης, 'Αλ. Φ. Παναγιωτάκος, Σταγών 'Αρσέν,
Κλειώ Γ. Κοζαδίνου, Β. Γ. Κοζαδίνος, Θ. Χ. Βου-
τασάς, Μαρία Αδριαν, Ν. Προκοπούλος, Ιασ.
Γεωργακόπουλος, Μαρία Ι. Καναντζή, Ι. Α. Χατζη-
νικολάου, Μαρία Σταθοπούλου, Χαρίκλεια Β. Κου-
δοῦνα, Οδύνη Φ. Βουτινά, Δημ. Κυριαζόπουλος.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 'Εύαγ. Σ. Σουλελής, Ν. Π. 'Ηρώ-
της, Φ. Θ. Κοκκινιάς, Κούλα Κατσιμαντή, Π. Μ.
Παπουτσόπουλος, Κορραλία Καστρίτου.
ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΝΔΡΟΥ: Α. Μ. Λεριοῦζος, Α. Ν. Κωσταράς
Η. Α. Χρηστόπουλος.
ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ: Η' Ν. Τσακογιάννης.
ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Ν. Α. Χωρογιάς.
ΚΑΛΑΜΩΝ: Η. Γ. Αραγώνας, Ν. Α. Στραβάκος,
Σ. Ι. Καστόπουλος, Ν. Α. Φωστήρης, Θ. Ν. Πανα-
γιωτόπουλος, Ν. Γ. 'Ηλιοπούλος, Α. Α. Νικολόπουλος,
Σ. Σιάνη.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Γ. Μ. Γιαννουλάτος, Μ. Φλαμπο-
υρίδης, 'Αλέξανδρος Ι. Κορντακάκης, 'Αριάννη Ρούση,
'Αγγελική Στάτη, Παναγιώτα Η. Πολίτου, Βασιλική
Α. Κλοτσώνη, Δόμνα Α. Βερονίκη, Μελπομένη Ν.
Βαροῦλη, 'Επαγόστος Πλειάς, Σ. Μενεκάτης, (21-
22) 'Ιαν. 'Υγγιαντζ.
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Λουκία Χ. Κυριακίτου,
ΚΗΦΙΣΙΑΣ: Α. Α. Κασσαβίτης.
ΚΥΠΑΡΙΣΙΑΣ: Γ. Α. Μαντάς, Ν. Γ. Σέλλας,
Α. Β. Τάσος.
ΛΑΡΙΣΕΩΣ: Σπ. Σ. Παπασταμάτης (21-22)
'Αθ. Γ. Κασσαρός, Χ. Ν. Καραντιώτης.
ΛΕΒΕΤΣΩΩΝ: 'Απ. Καπασίλης.
ΝΑΥΠΛΙΟΥ: Σοφός Νέντωρ, Β. Γ. Πολυχρονάκης,
ΠΑΤΡΩΝ: Μάγιστος, Κ. Ι. Φαρμακίδης, 'Αχ.
Α. Χριστογιάννης.
ΣΚΥΡΟΥ: Σ. Α. Βουλγαρίδης.
ΣΥΡΟΥ: Κ. Η. 'Αναγνωστόπουλος, Αικατερίνη
Γ. Σπανδωνή, Κλ. Πατροκοκκίτης, Φωτ. Θεοδ. Χρ.
Νουγιόπουλος, Θ. Αρ. Βλίζιώτης, 'Ελλη Σαρίδου.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Σπ. Σπ. Τσερίτης, Χαρίκλ. Σ.
Λουκοπούλος, Γ. Β. Βασιλειάδης.
ΦΙΛΙΠΠΙΝΩΝ: Γ. Ι. Τάσος.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: 'Ελένη Ν. Ίεροκίνη, Η. Α. Γου-
σιος, Ζ. Βαμβακούλας, Γ. Ν. Κουτσή.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Σοφία Κοζαδίνου, Αικατε-
ρίνη Γ. Ζερυλίνη (20, 22), Κ. Ι. Βιτάδης, 'Ιωάννα Γ.
Μιχαήλ, 'Ελένη Κ. Στρούμνη, Μαρία Η. Βόλτον,
'Ασπας Κόρακας, Χ. Γ. Παπιάς.
ΒΡΑΪΛΑΣ: 'Ορφείδης Β. Καρβίλιας.
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Ν. Α. Φανουράκης, Α. Ν. Σταυ-
ράκης, Ν. Μπουνίλος, Ι. Ν. Τζοβενίης.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Α. Κ. 'Αράνης.
ΚΑΙΡΟΥ: 'Αριστ. Κ. Πιλαρίδης, Ν. Σκιαδάς,
Σπ. Γ. 'Αντωνίου (21, 22).
ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Βερονίκη Σ. Νι-
κολαΐδου, Κ. Α. Βλαστιάς, Σ. 'Αναστασιάδης.
ΔΑΦΝΑΚΟΣ: Σ. Γ. Μιχαηλίδης (21). Φ. Γ.
Κωνσταντινίδης (21).
ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ: Μίμη, Κων. Αφράς, Γ' Σμαρά-
γδης, Γ. Χαρμογιάννης, Βασιλική της Κύπρου, Γ.
Φανή, 'Αννα Χανδρά, Η. Β. 'Αδάμ, Οίρανα Μ.
Χανδρά (21), Γεωρ. Σμαράγδης, 'Ελένη Σ. Βοιωτίδου,
'Ελ. Θ. Φακιδίου, Φωτεινή Σ. 'Αρτεμιδοῦλη, Φωτ.
Γ. Αίχλα, Δημ. Ν. Δημητριάδης, 'Ελ. Γ. Σκαλιέ-
του, Β. Καστριτής, 'Ελ. Φελιπιάκη, 'Αγγελική Κα-
ριωτάκη, Σταγών Γ. Ζαροῦ, 'Ελλη Γ. Ζαροῦ, Μαρία
'Εξωραχία, 'Εύαγγελία Α. Σουφί, Ειδοκία Σούλη, Ελ-
πίση Μελτοῦδου, Αικατερίνη 'Αολανίδου, Αιμιλία
Καταβελίδου, Βασιλική της Αιγύπτου, Ζετινι-
μνη Σπυριδοῦλου, 'Ευαγγελία Μαλανδού, Ποδητή
Παπυρίδου, 'Ανστασία Παπαχρηστίδου, 'Ελένης
Μαλανδού, 'Ευαγγελία Μαραγκώνη, Οδύνη Γιαννά,
Μυτιληναῖον Πρωτοπαλλήλαρον (21) Κερκυραϊκή Δό-
ξα, 'Ελλη Γ. Κακοῦρη, Αικατερίνη 'Αντωνιά.
ΡΑΜΑΙΟΥ: Γαβριέλλα Κ. Μανράκη.
ΣΜΥΡΝΗΣ: Στέλλα Θ. Νικολαΐδου, Μαρία Θ.
Νικολαΐδου (21-22) Γ. Μ. Ασημάκης (21-22),
ΣΙΔΗΝΜΑΧΟΥ: Ροδοπαία 'Ελληνοπούλα.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Των εδόντων οδών την λύσιν κα άνοματι επιθ-
σαν εις την Κληρώσεια κα έκκληρώσαν οί έξής
παιτε: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΕΩΡ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ
όδω Νιδωνος 15 εν Καλαμιάς, ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
Σ. ΣΟΥΛΕΑΣ όδω Φίλωνος 55 εν Πειραιά,
ΕΛΛΗ Γ. ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ εν Πορτ-ΣαΪδ, ΑΛΕΞ.
Φ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΣ όδω Τεβέλια 26 εν 'Α-
θηναις κα ΒΑΣΙΛΙΚΗ Δ. ΚΑΟΤΣΩΝΗ εν Κερ-
κυρά. Καί ό μιν πρώτος επιτάγη δι' έξ μίγας, οί δε
άλλοι τισσας διά μέαν τριμηνίαν έκαστος. 'Ολοι
από 1ης 'Ιουνίου.
Πλεονάζουν φρ. 2,20 διά τόν προσχῆ Διαγωνισμόν.